

DIVADLO KLAUNIKY BRNO

uvádí

nejhranější autorskou komedii současnosti

DON QUIJOTE DE LA MANCHA

Představení, které prodlužuje život

Didaktická klaunikyáda na motivy románu

Miguela Cervantese Saavedry

uchopená dle vzoru velkého českého emigranta

Jana Ámose Komenského

V hlavní roli světový chůdoherec Lenoire Montain

Účinkují: Monika Mušková-Rajská,

Josefína Hušeková, Anna Kubějová,

Zdeněk Korčian, Zdeněk Zdenek Mazáč...

Režijní vedení: Boleslav Polívka

Dramatizace: Zdeněk Mazáč, Zdeněk Korčian

Scéna: Dušan Ždímal

Kostýmy: Alice Lašková

Hudba: Části „Bolera“ od Maurice Ravela
a symfonie „Don Quijote“ Richarda Strausse

SLOVO O HŘE

Svráznému zpracování osudů Dona Quijota a věrného služebníka Sancho Panzy nechybí humor, nadsázka, fantazie ani mystifikace. Po formální stránce zvolil režijní poradce představení, autor, mim, básník těla i duše Boleslav Polívka cestu didaktické klauniky.

S vědomím toho, že společnost je poznamenána dekadencí a nedostatkem ideálů a opravdových vzorů, předstupují před diváky 2,38 m vysoký profesor španělského jazyka a literatury a 120ti kilogramová Ancha pracující jako vychovatelka na kominickém internátě ve Šlapanicích, v kostýmech Dona Quijota a Sancho Panzy. Se skupinou španělštinářů se ujímají nelehkého úkolu - co nejlépe ztvárnit příběh důmyslného rytíře Dona Quijota.

Osou představení je vzájemné prolínání několika významových rovin. Řazením scén, počínaje bojem s větrnými mlýny až do Quijotova zmoudření je vytvářen příběh Dona Quijota, kterým neustále prostupují osudy profesora a vychovatelky, odrážející jejich slabosti i velikost, pošetilost i odcizení. Střetáváním těchto dvou rovin vzniká řada humorných situací, jež jsou odrazovým můstkem pro vytváření nového vztahu mezi profesorem (hrajícím Dona Quijota), vychovatelkou Anchou (představující Sanchu) a dalšími postavami děje (princezna Dulcinea, pasováček, atd.). Jakoby celá inscenace vznikala momentálně před zraky a za aktivní spolupráce diváků.

Názornost, atraktivnost, spontánnost, lidový humor a především přirozená hravost. Forma, která je v představení Don Quijote de la Ancha *Divadla Klauniky* užita, je vlastně hra na hru v tom nejdívaladelnějším slova smyslu. Výsledkem toho je pocit radosti z odkrývání a sdílení vzájemného vztahu mezi hercem a divákem, radost ze společné účasti na tvorbě okamžiku, která je umocněna prožitkem hybatelské síly ušlechtilého donkichotství.

Dr. Jan Skutil

DIVADLO KLAUNIKY

založeno žáky Boleslava Polívky, Ing. Zdeňkem Mazáčem a PhDr. Zdeňkem Korčianem v roce 1986. Od roku 1990 první soukromá scéna humoru v bývalém Československu, studiová scéna Divadla Bolka Polívky.

Autorské divadlo vyznačující se originálním inscenačním jazykem a vysokou improvizací schopností.

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

představení se koná v rámci projektu Comenius 2005 - *Podpora kultury s EU*. Představení *Don Quijote de la mAncha*, v hlavní roli se světovým chůdohercem *Lenoire Montainem*, cestou humoru přibližuje velkou literární postavu Dona Quijota a zároveň myšlenky našeho velkého pedagoga J. A. Komenského. Tato vynikající komedie divákům přináší spoustu smíchu a zábavy, ale také potěšující dárečky. Představení je velice komunikativní, setkává se s nebyvalým úspěchem u diváků všech věkových skupin. Inscenace se stala legendární, stejně jako její slavná předloha, která oslavila již 400 let od prvního vydání.

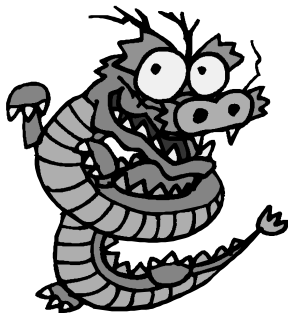
Dr. Modráček, Mgr. Homolová

uvádí

U NÁS V NESVÁROVĚ

aneb

KDO PŘEMUŽE DRAKA

Pohádka na motivy loutkové hry
Bedřicha Svatoně

Režie: Jana Pluhařová

Hudba: Kamil Hric, Petr Hubík a skupina PASS

Kostýmy: Jana Pluhařová

Výroba draka: Jana Pluhařová

Scéna: Jana Pluhařová

Realizace scény: Vladimír Komora

Zvuk a světla: Vladimír Komora

Osoby a obsazení:

HÁDAL...	Petr Nýdrle
HÁDALOVÁ...	Renata Švrčková
PEPÍK...	Petr Hubík
ŠTÍŘIL...	Zbyněk Pluhař
ŠTÍŘILOVÁ...	Blanka Kovandová
TONIČKA...	Hana Mrázková
STRÁŽNÍK...	Marek „Alpy“ Mikláš
DRAK...	Tomáš Čermák
KOVÁŘKA...	Hana Mrázková
TESAŘ...	Petr Hubík

Poděkování patří všem, kteří nám při realizaci pohádky pomohli.

Zvláštní poděkování také patří Martinu Mrázovi za pomoc při výrobě scény.

PÍSEŇ DRAKA

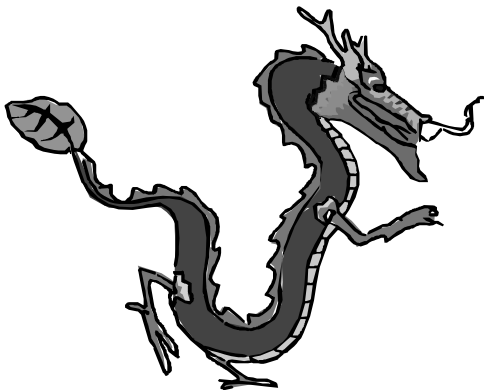
Já jsem drak
Strašně strašný drak
Když se vznesu do oblak
letím jako mrak

Je to tak
Jsem ten hrozný drak
Chrlím z nozder oheň, síru
Supím jako vlak

Nemám rád
Když mě trápí hlad
Věčně prázdný žaludek mě
Nutí, abych krad

K večeru
Lidem seberu
Každého dne čtyři krávy
A ty sežeru

Když můj zrak
Upřu na barák
Proměním ho v prach a popel
Takový jsem drak

DIVADELNÍ SOUBOR
MADAGASKARSKÉ ŽELVY
BRNO

UVÁDÍ

KONVERZAČNÍ SCI-FI KOMEDII

CO SE TO MRCASÍ V TROJÚHELNÍKU

ANEB
SHERLOCK HOLMES
NAPOSLEDY ZASAHUJE

SCÉNÁŘ A REŽIE: JIŘÍ HARNACH
SCÉNICKÁ HUDBA: DUP X
VIDEOPERFORMANCE: MARTIN STANĚK

OSOBY A OBSAZENÍ
LETUŠKA – KATKA BERÁNKOVÁ
PILOT – ONDRA HUDLICKÝ
NAVIGÁTOR – JIŘÍ HARNACH
MYLADY – LUKINA MRÁZKOVÁ
INDIÁN – MARTIN HUB
DÍVKÁ – ŠÁRKA PIŠANOVÁ
MIMOZEMŠŤAN – IVANA KOLMÁČKOVÁ
PAN BROUČEK – LIBOR JELÍNEK
SHERLOCK HOLMES – LUKÁŠ HEMALA

Slovo o souboru

Soubor vznikl na podzim 2004 ze zkušených i méně zkušených divadelních nadšenců z Brna, Ostrovu u Brna a Rosic. Na svém kontě má zatím první inscenaci Co se to mrcasí v trojúhelníku, která je původním autorským dílem a byla psána jednotlivým účinkujícím přímo na tělo.

Slovo o hře

Jedná se konverzační komedii klasického střihu, která ústí do překvapivé pointy. Začíná v okamžiku, kdy se v Bermudském trojúhelníku setkává velmi nesourodá společnost letušky ze současnosti a mylady z doby Ludvíka XV., dvou pilotů z druhé světové války, indiána z divokého západu a dalších roztodivných postav. Nechybí ani pravý mimozemšťan. Přebíhá počáteční šok se skupina musí spojit, aby našla cestu zpátky, v čem jim nemalou měrou „pomůže“ i slavný viktoriánský detektiv, tentokrát ovšem ve velmi netradičním pojetí. Hra měla premiéru 21. října 2005 v divadle Barka v Brně.

Autorský tým

Jiří Harnach (1977)

se amatérskému divadlu věnuje od svých osmi let, kdy začínal v loutkovém divadle Jitřenka a přes nejrůznější herecké zkušenosti se dopracoval až k občasně spolupráci s profesionální scénou Městského divadla v Brně. Za svůj největší dosavadní divadelní úspěch však považuje vlastní autorský a herecký podíl na inscenaci „Brno 1899“, se kterou soubor Dřevěný kůň zvítězil v roce 2000 na divadelní přehlídce Vyškovské trdloviny a Jiří si odnesl hlavní cenu festivalu „Vyškovské trdýlko“ za „divácky neodolatelný herecký výkon“.

Dup X

z brněnské hiphopové crew Naše Věc; z dosavadních aktivit namátkou produkce – účast na projektech: Dj Javas & Iva Bitová (vyšlo v prosinci 2005), CD Respektive – DeLuxe, videoklip Profesionálové, videoklip Naše Věc & PawLee – Virtual soul waste (umístěn na světový videofestival ONE.DOT.ZERO), znělky/jingly pro ČT (Salon, Pomeranč, JMV...), úvodní videoznělka festivalu DataTransfer a mnoho dalších; kontakt: dupx@xproduction.cz

Martin Staněk

aka FS1, www.fs1web.ic.cz

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
ŠTĚK & SPOL. HRANICE

uvádí inscenaci Jeana Geneta

SLUŽKY

Překlad: Anna Fárová a Jaroslav Gillar

Režie: Michael Heger

Scéna: Michael Heger

Výběr a mix hudebních vzorků: Jiří Pejcha

HRAJÍ:

- IVA PITRUNOVÁ -**
- LIBUŠE ŠVEHLÍKOVÁ -**
- KAMILA TOLÁŠOVÁ -**

Štěk & spol.

Oficiální datum založení divadla Štěk & spol. je 10. březen 1994. Od tohoto dne existuje soubor jako registrované občanské sdružení.

Divadlo Štěk & spol. hrálo čtyři roky především, ale nejnom, pro děti. S dramaturgií pohádek „O škaredé princezně“ od Lubomíra Feldeka a „Houpací pohádky“ od Aloise Mikulky se dostalo v letech 1994 a 1995 až na jeviště celostátní divadelní přehlídky divadla pro děti Rakovnická Popelka. V Hranicích nikdy neuvedené experimentální představení pro dospělé „Co je?“ postoupilo v roce 1995 na Šrámkův Písek a dovedlo Štěk & spol. až k reprezentaci České republiky v Rakousku. Dva tehdejší členové Štěku se dnes zabývají divadlem profesionálně.

V roce 1997 bylo uvedeno divácky úspěšné představení „Na jarmarku“, se kterým se soubor účastnil přehlídek ve Valašském Meziříčí a v Kojetíně.

Pak na několik let posledním představením Štěku & spol. byla dramaturgie několika povídek Piera Anryho Cammiho uvedená bohužel jen jednou, v dubnu 1999. Od té doby se bývalí členové kdysi úspěšné firmy pro své rodinné a ekonomické poměry již nedokázali pravidelně scházet a najít si dostatek času na dramatickou tvorbu.

V roce 2003 se konečně podařilo činnost souboru obnovit s novými herci o generaci mladšími. Pod vedením staronového režiséra soubor nazkoušel jarmareční, moderně zpracované představení pohádky „Sněhurka a 7...“ a později uvedl obnovenou premiéru pohádky „O škaredé princezně“. S těmito inscenacemi hrálo divadlo Štěk & spol. dvě sezóny po jarmarcích. Na počátku roku 2005 se herecký kádr divadla silně zúžil. Bylo potřeba najít hru, která by měla minimalistické obsazení s převahou ženských rolí. „Služky“ Jeana Geneta tuto podmínku splňují dokonale. Jsou totiž napsány pro tři herečky v jedné scéně. Ale není to tak, že právě jen tohle určilo výběr. Hlavní je, že jde o výtečnou příležitost pro ženskou část souboru mít samé hlavní role:o) a soustředit se tak více na práci na charakterech rolí. Pojetí inscenace je klasické se soustředěním na organické skloubení všech klasických divadelních složek a co nejplastičtější ztvárnění všech tří postav. Vlastně jde o něco jako absolventské představení po půlroční etapě života amatérského souboru. Mělo by odhalit, nakolik zdařilý je pokus o klasickou inscenaci po období jarmarečních kusů, byť úspěšně přijímaných.

Zvláště hloubavým zvědavcům říkáme, že jde o psychosociální satirickodramatickou studii do světa dvou služek a jejich paní, které jsou vlastně oba jeden a ten samý. Divák hravějšího charakteru by zase měl vědět, že občas se i zasměje, i když o komedii nejde:o)

Pro případné kolegy amatérské divadelníky ještě uvádíme, že v Hranicích prakticky není kdy zkoušet a téměř ani kde hrát a ekonomická situace divadla Štěk & spol. je vyloženě minusová. Zvláště po snaze udělat „Služkám“ moderní a důstojnou výpravu. Zkoušíme v soukromém bytě a existujeme za mírné podpory města a sponzorů. Jsme vděční, že za současné legislativní a ekonomické situace vůbec nějaká ještě existuje. Počínaje inscenací „Služek“ se snažíme co nejvíce přiblížit ekonomicky samostatnému způsobu vedení souboru od produkce, přes nastudování až po nabídku a provoz představení. Je to těžké, ovšem zdá se nám, že je to do budoucna pravděpodobně jediná možná cesta, jak se vyhnout závislosti na blahosklonnosti místních úředníků, firem a jednotlivců, na kterou není možno trvale spoléhat. Snad tento názor kolegy v podobné situaci inspiruje nebo podpoří:o)

za divadlo Štěk & spol. Michael Heger

DIVADELNÍ SOUBOR J. K. TYL
BRODEK U PŘEROVA

uvádí

komedii o dvou částech
Antonína Procházky

KLÍČE NA NEDELI

Režie: Vlastimil Krejčířík

Scéna: Jiří Dušek, Karel Kratochvíl, Vlastimil Krejčířík

Text sleduje: Ivana Bezroučková

Světla: Jiří Procházka

Zvuk: Jan Navrátil

Osoby a obsazení

Ing. Jindřich Dostál	-	František Procházka
MUDr. Irena Dostálová	-	Hana Švárová
Karel Kartouch	-	Karel Kratochvíl
Dana Kartouchová	-	Liběna Hasová
Luisa Puckailerová	-	Marie Kratochvilová
Matka Jindřicha	-	Květa Dienerová
Modelka	-	Ivana Bezroučková
Milenka Karla	-	Vendula Koutná
Její manžel	-	Libor Fleissig
Urbanová, žena vlivného muže	-	Eva Procházková

Premiéra:

17. prosince 2005

sál kina v Brodce u Přerova

Slovo režiséra

Po dvou pohádkách pro děti a dramatu pro dospělé jsme pro Vás připravili současnou komedii „Klíče na neděli“ od Antonína Procházky. Rodák z nedaleké Kroměříže, herec, režisér, textař a dramatik tuto hru napsal v roce 1988. Jako svou prvotinu. Pro mne je sympatické, že hrdinové jeho her nejsou výjimeční, mají obyčejná zaměstnání a problémy. Nebojují s mocí ani osudem, problémy si vytvářejí většinou sami, jako každý z nás. Sní, lžou, jsou zahleděni do sebe... Procházejí očistou trapasů, aby si uvědomili cenu partnera, života i svou vlastní.

V komedii, kterou uvidíte, se dva manželské páry při mejdanu v opilosti prohodí a vymění si klíče od bytu. Jejich manželství prochází krizí středního věku a snaží se tak zbavit stereotypu. Z této záměny se záhy roztočí kolotoč potíží. Na oběd přijde nepříjemná tchýně, podvedený manžel přijde potrestat nevěru své ženy, manželka vlivného muže přijde zachraňovat svou propadající se dceru, ze Švédska přijede bohatá tetička a vše ještě zkomplikuje modelka a milenka. Vrší se trapasy a nedorozumění. Jak vše dopadne prozrazovat nebudu, sám to nemám rád.

Dobře se bavte! Vlastimil Krejčířík

Slovo o divadelním souboru

Podle zpráv některých místních ochotníků se počátky divadla v Brodku u Přerova datují asi k roku 1895, kdy v úzkém tmavém sále hostince Josefa Dočkala založili mladí nadšenci divadelní spolek „Cyril“. V roce 1902 změnili svůj název na „Občanskou besedu“ a přenesli svou činnost do hostince „U Moudrých“. Po skončení I. světové války se do roku 1920 hrálo v obecním hostinci. Poté byl zřízen dramatický odbor dělnické tělovýchovné jednoty, jehož sídlo bylo tentokráte v hostinci „U Pavlíků“. Spolek v té době vyvíjel opravdu bohatou činnost. Stálé jeviště získal roku 1936 postavením Dělnického domu.

Dne 19. července roku 1953 byl založen divadelní soubor J. K. Tyla. Nejdříve to bylo za podpory ZV Železniční stanice Brodek a později pod patronací ZV Mostního obvodu v Brodku. Od roku 1993 tento soubor existuje za pomoci obecního úřadu a některých místních i přespolních podnikatelů. Zdrojem finančních prostředků je samozřejmě také zájezdová činnost a v posledních letech obnovení tradičních divadelních plesů. Od roku 1953 odehrál soubor 99 premiér, z toho 582 představení doma a na zájezdech do blízkého a vzdáleného okolí.

Vzpomenu alespoň na některé: Maryša, Večer tříkrálový, Benátská vdovička, Lucerna, Lakomec, Paní Marjánka matka pluku, Ženitba, Matka, Talenty a ctitelé, Tvrdohlavá žena, Chudák manžel, Paličova dcera, Na tý louce zelený, Vojnarka, Strakonický dudák, Naši furianti, Poprask na laguně, Charleyova teta, Rád to někdo horké, Paličova dcera a spousty dalších krásných her, ale i pohádek pro děti.

Zúčastnili jsme se dokonce i nejvyšší mety – touhy všech divadelních ochotníků. V roce 1978 byl náš soubor vybrán na celostátní přehlídku – Jiráskův Hronov s divadelní hrou Kamenný řád. Byli jsme také vybráni na celostátní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou a to v roce 1986, kde jsme se představili s divadelní hrou Ženitba a v roce 2001 s divadelní hrou Úklady lásky. V loňském roce jsme se zúčastnili 24. ročníku prestižní národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti Popelka v Rakovníku, kde jsme se představili s pohádkou od Saši Lichého Kouzelná lampa Aladinova.

Květa Dienerová za DS J. K. Tyl Brodek u Přerova

DIVADELNÍ SOUBOR
AMADIS BRNO

uvádí

Dave Freeman

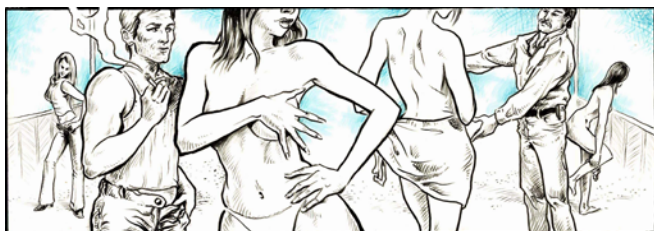
DOVOLENÁ S RIZIKEM

Crazy komedie o dvou dějstvích

Režie: Petr Stryk

Překlad: Ludmila Janská

Crazy komedie o dvou dějstvích

Režie: **Petr Stryk**

Překlad: **Ludmila Janská**

Grafický návrh programu: **Dan Růžička**

Kostýmy: **Hana Šenkeříková**

Agenturní kontakt: **Josef Širhal**

Osoby a obsazení:

Stanley Parker: **Petr Stryk**

Brenda Parkerová: **Dáša Rybářová**

Claude Philby: **Josef Širhal**

Helga Philbyová: **Hana Šenkeříková**

Simone: **Eva Židlíková**

Heinz, ředitel hotelu: **Jaroslav Veselý**

Karak, vrátný: **Tomáš Durd'a**

Slovo o hře

Ztřeštěná situační veselohra o tom, co všechno se může stát, když si manželé vyjedou na dovolenou někam, kde si nezajistili ubytování... když chce milující manželka potěšit svého manžela tím, že za ním nečekaně přijede na místo jeho „služebního“ pobytu... Když se všichni sejdou v trochu záhadném hotelu, kde je ředitelem ustrašený mladíček, který se potřebuje všem zavděčit, a vrátného mu dělá zkušený a sebejistý letitý zaměstnanec podniku, jehož jedinou slabinou je trochu obtížnější domluva, protože pochází z cizineckých legií... a když se k tomu všemu přidá tradiční místní slavnost s maškarami.

Bavit vás budou níže uvedení (ne)národní umělci:

Josef Širhal - zakládající člen souboru. Jako jediný absolvoval všechna představení souboru AMADIS. Působí i jako režisér a spoluautor. Přizpůsobuje hry možnostem souboru. Překladač. V letech 1996-2001 psal překlady dialogů pro TV a film (včetně divadelních her). Ve hře se představí jako Claude Philby, který není ani náhodou tak upjatý diplomat opovrhující sexem, na jakého původně vypadá.

Petr Stryk - režisér a spoluautor, skvělý herec. Přizpůsobuje hry možnostem souboru. Má spoustu nápadů, které je vždy připraven realizovat. Kdyby se nežil jako právník, určitě by udělal kariéru jako divadelní a filmová hvězda. Představí se jako Stanley Parker, kterému se na dovolené doslova zhroutí život.

Zdenek Nevrlý - nevěrné dítě! V souboru působil v letech 1997-98, poté v letech 2004-2005. V současné době opět odpočívá a připravuje se na další herecké úspěchy :-). Dvorní rekvizitář souboru, který vyrobí vše od zvonícího telefonu až po labuť.

Jaroslav Veselý - herecký nováček, který má (zejména díky své briskní slovenštině) velký úspěch u diváků. V "Dovolené" hraje poněkud výstředního ředitele hotelu.

Hana Šenkýřová - vynikající herečka se spoustou zkušeností z jiných souborů. V roli Helgy Philbyové místo svého manžela nakonec nechtěně překvapí spíše sama sebe.

Dáša Rybářová - touha po herectví ji přivedla až k nám a na hereckou školu ve Zlíně. Hraje Brendu Parkerovou.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ MALÁ SCÉNA ZLÍN

uvádí biografickou hru
MARTIN SHERMAN

KDYŽ TANČILA...

Překlad: **ALICE NELLIS**

Režie: **PETR NÝDRLE**

Hudba: **F. CHOPIN, M. NYMAN**

Scéna a kostýmy: **KOSMOPOLITNÍ KOLEKTIV**

Zvuk a světla: **VLADIMÍR KOMORA**

OSOBY A OBSAZENÍ:

Isadora Duncan... **Irena Garlíková**

Sergej Jesenin... **Marcel Kotík**

Belzer... **Renata Švrčková**

Alexandros... **Tomáš Čermák**

Mary Desti... **Blanka Kovandová**

Jeanne... **Michaela Holíková**

Luciano... **Petr Nýdrle**

Christine... **Lucie Burianová**

PREMIÉRA 10. ÚNORA 2006

SLOVO O HŘE

Romantická, bouřlivá, zničující láska slavné americké tanečnice Isadory Duncanové a ruského básníka Sergeje Jesenina v kosmopolitní Paříži roku 1923.

Biografická hra *Když tančila* zobrazuje s humorem, nostalgií i jemným patosem epizodu z konce života slavné tanečnice Isadory Duncanové. Zastihuje ji v Paříži, v domě na Rue de la Pompe, který sdílí se svým mladým milencem, ruským básníkem Sergejem Jeseninem.

Duncanová čeká na inspiraci i na peníze, které by měly zajistit další existenci nejen jí a jejímu bouřliváckému milenci, ale také jejím žákům v otevřené moskevské a v zamýšlené neapolské škole. Pomůže jí Ital Luciano Zavani, kvůli jehož návštěvě je ochotna prodat i stůl, aby měla na ucházející večeri? V podmanivé hře současného amerického dramatika ze života legendární tanečnice Isadory Duncanové a básníka Sergeje Jesenina uslyšíte v novém překladu kromě češtiny také francouzštinu, ruštinu, řečtinu, italštinu a švédštinu...

MALÁ SCÉNA ZLÍN

Divadelní soubor Malá scéna vznikl v roce 1969 při literárně-dramatickém oboru na tehdejší Lidové škole umění ve Zlíně. Prvních 20 let činnosti souboru je spjato se jmény manželů Navrátilových. Tito Malou scénu založili a otevřeli jí cestu na nejrůznější festivaly a také do světa. Žáci školy nezůstávali členy jen jednu sezónu a tak se utvořil soubor, který mnohdy fungoval na úrovni profesionálního divadla. Třetí desetiletí souboru znamenal nástup nových mladých režisérů, tím se také změnil rukopis uváděných představení. V roce 2004 se soubor Malá scéna osamostatnil od ZUŠ Zlín a stal se Občanským sdružením Malá scéna Zlín. Pravidlem však stále zůstává hrát pro mladého a také nejmenšího diváka. K rozhodnutí založit soubor nový, s vlastní právní subjektivitou, nás vedla myšlenka nejen v této tradici pokračovat a navázat na ni, ale především zkusit něco nového, něco co zlínský divák může přivítat. Myslíme si, že se nám to povedlo, protože letošní druhá sezóna byla více než úspěšná. Všechny čtyři premiéry sezóny 2004/2005 mají na svém kontě několik ocenění z mnoha festivalů. Ale největším úspěchem pro nás zůstávají spokojení a usměvaví diváci.

Věříme, že i sezóna 2005/2006 bude neméně zajímavá. A to i přes rozsáhlou rekonstrukci naší domovské scény a pobytu v náhradním prostoru, jevišti ZŠ Dřevnická na Bartošově čtvrti.

Malá scéna Zlín, www.malascenazlin.cz

MARTIN SHERMAN

Narodil se před šedesáti sedmi lety ve Philadelphii, ale už šestadvacet let žije a tvoří v Londýně.

Vyrůstal jako jedináček v rodině židovských přistěhovalců. Jeho otec pocházel z Ruska. Babička a dědeček z matčiny strany byli nábožensky založeni, a tak doma muselo být vše košer a mluvilo se jidiš...

Sherman vystudoval Bostonskou univerzitu. V letech 1976-77 působil jako kmenový dramatik v divadle Playwrights Horizon v New Yorku. V roce 1980 opustil Ameriku a odjel do Velké Británie.

Dnes je Sherman ceněným autorem nejen v Británii a USA, ale téměř po celém světě. Jeho hry se s úspěchem hrají ve více než 45 zemích. Jeho texty, ať už jde o divadelní hry, adaptace, filmové či televizní scénáře, jsou nesmírně různorodé - stylem i námětem. Například jedna z jeho nejslavnějších her BENT popisuje perzekuci homosexuálů za nacismu v Německu, což bylo do té doby tabu. Hra byla uvedena na Broadwayi s Richardem Gerem v hlavní roli, získala nominace na cenu Tony, několik ocenění a stala se předlohou stejnojmenného filmu. Drama MESIÁŠ vypráví o dívce, která se v Polsku 17. století stala stoupenkyní falešného proroka. KDYŽ TANČILA je zase tragikomedii ze života slavné americké tanečnice. SLUNEČNÉ DNY z roku 1996 nás s jedním britským novinářem zavedou až do Káhiry...

Další tvorba: The Chain Play (2001), Absolutely! (Perhaps) – adaptace, Cesta do Indie – dramatizace, Chlapec z OZ – libreto k muzikálu, Římské jaro paní Stone – filmový scénář, Navždy Callas - filmový scénář.

DIVADLO
DOSTAVNÍK
PŘEROV

uvádí naivní hudební crazy komedii

KLÁŠTERNÍ TAJEMSTVÍ

aneb DAVID A DOMINIKA

Scénář: **Vlasta Hartlová j.h.**

Texty písní: **Pavel Dostál**

Hudba: **Vladimír Čech**

Režie: **Vlasta Hartlová j.h.**

Choreografie: **Vlasta Hartlová j.h.**

Scéna: **Hana Dostálová**

Kostýmy: **Hana Dostálová**

Zvuk: **Lukáš Pavelka, Michal Takáč**

Korepetice: **Ivo Kolařík**

Text sleduje: **Jitka Lukešová**

Produkce: **Ivo Kolařík**

Ve hře jsou použity melodie spirituálů a gospelů.

Hudební podklady nahrál: **Vladimír Čech**

Děj bláznivé komedie plné agentů a neposedných chovanek se odehrává v areálu kláštera sv. Cecila a přilehlé hospůdky.

S chutí hrají:

Hospodský: **Michal Takáč, Ivo Kolařík**

Dominik: **Bohumil Šponar**

David: **Radek Stískal**

Roman, Ramon: **Zdeněk Hilbert**

Abatyše: **Renata Bartlová**

Frederika: **Božena Weiglová**

Patronka: **Daška Stoklásková**

Dívka: **Eva Adámková**

Chovanky:

Kamila: **Pavčina Konvičková**

Isabela: **Lenka Dudová**

Josefína: **Sandra Petrášová**

Berta: **Lenka Blažková**

Margareta: **Eva Adámková**

Lucie: **Jana Kotasová**

Tereza: **Hana Kopecká**

Slovo režiséra

Velectěné publikum,

než Vám nabídnu recept ke konzumaci představení, zodpovím pár otázek dříve, než je vyslovíte, nebo na ně jen pomyslíte.

Proč Pavel Dostál a proč tato hra? V loňském roce, když Pavel přebíral Cenu města Přerova, chtěla jsem, aby příští premiéra Dostavníku byla poděkováním Pavlovi Dostálovi za vše, co pro soubor udělal a hlavně poděkovat kamarádovi za věrnost.

A proč tato hra?

Odpověď je jednoduchá a prostá. Na počátku nápadu byly spirituály a gospely. Stačilo je jen zapasovat do prostředí kláštera a Pavlova hra David a Dominika se mně zdála nejvhodnější.

Autor povolil úpravu hry a dokonce se chtěl podílet na přepracování, ale osud mu a nám nepřál.

Klášter, chovanky, studené sklepy, nezákonná palírna alkoholu a naproti tomu věčné téma – láska, přetvářka, špionáž! To vše nám nabízí dnešní crazy komedie.

CRAZY - šílený
- bláznivý
- divoký
- potrhlý
- střelený
- výstřední

A nyní slibovaný recept ke konzumaci představení:

- jako základ se vezme hravost comedie dell'arte,
- přidá se špetka situačního humoru,
- pár lžic podivností a napětí,
- dle potřeby se dochutí písněmi, případně tancem.

Tento **CRAZY_COCTAIL** se podává ku příležitosti odreagování se od reality všedních dnů a je určen všem jen tak pro pobavení.

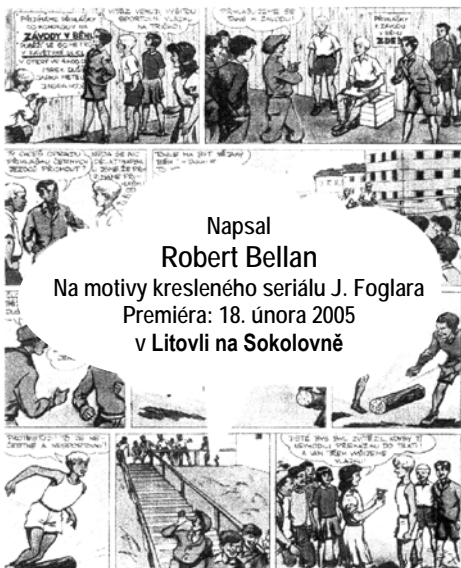
Přeji Vám dobrou chuť

P. S. HAPPY DAY!

DIVADELNÍ SOUBOR SOKOLA LITOVEL

uvádí

Rychlé šípy

Napsal

Robert Bellan

Na motivy kresleného seriálu J. Foglara

Premiéra: 18. února 2005

v Litovli na Sokolovně

Režie: Pavel Soldán a Petr Linduška

Výprava, kotýmy, rekvizity: Jana Burešová

Zvuk: Pavel Bureš jr.

Světlo a tma: **Filip Baroň**

Technická spolupráce, plakáty, program: **Pavel Bureš sr. a Zdeněk Šmíd**

Osoby a obsazení

Mírek Dušín: Michal Schmalz

Jarka Metelka: **Zdeněk Šmíd**

Jindra Hojer: Pavel Soldán

Čevenáček: Pavel Bureš sr.

Rychlonožka: Petr Linduška

Dlouhé Bidlo a Černý jezdec 2: Tomáš Pospíšil

Bohouš a Výrostek 2: Romana Ambrožová

Štětínáč, Výrostek 1 a Černý jezdec 1: **Tomáš Dědek**

Černý jezdec 3, Zloděj a Maxmilián Dráp: Petr Škobrtal

Vlasta, Dítě s míčem a Děvče skákající panáka: **Markéta Spáčilová**

Paní Mydlíková, Zavadička a Sousedka: Iva Kevešová

Jarda Murkač a Vinnetou: Iva Kevešová

Statkář a Domovník: Mirko Spurník sr.

Old Shatterhand: Mirko Spurník jr.

Komanč 1: Pavel Bureš jr.

Komanč 2: David Do Thanh Hung

Malý skaut: Anny Amanatidu

Vážení přátelé dramatického umění, předkládáme Vám dnes ku shlédnutí dílo, které se nesmazatelně vryje do análů nejen moderního postšejkspírovského divadla, ale také do análů našeho ochotnického souboru. Dílo, které již dnes můžeme směle označit nálepkou KLASIKA, neboť je jen velmi málo lidí, kteří by nevěděli, o co vlastně jde. Snad jen nejmladší generace není zasažena tak nakažlivě, jako jsme byli my. Pamatujete? Hoši od Bobří řeky, Chata v Jezerní kotlině, Přístav volá, Pod junáckou vlajkou, Záhada hlavolamu a další a další. Hltali jsme tyto knihy doslova a do písmene a kazili si oči baterkami, když jsme je tajně četli do rána pod duchnou. A nejslavnější z nich – Rychlé šípy – jsme snad znali z paměti.

Dnes doba pokročila sedmimilovými kroky kupředu a na dobrodružné čtení není tolik času ani nálady. Lidstvo je úspěšné, honí se za penězi a vším, co je s nimi spojeno. Vycítili jsme, že nastal čas k zastavení. Zkusme si společně zavzpomínat na časy, kdy pravda a čest byla slova posvátná a lovení bobříků tím nejekologičtějším lovem a největší chlapeckou zálibou.

Nacvičili jsme pro Vás, doufáme, že milou parodii na slavný Foglarův kreslený seriál. Hru sepsal dnes již renomovaný scénárista a režisér Robert Bellan a veleúspěšně ji uvádí v podání dvou profesionálních souborů po celé republice.

My jsme si hru vzali za vzor, něco jsme připsali, něco vyškrtali a zbytek dáváme Vám k posouzení, a když Jestřáb dá, tak i k pobavení.

Práce samotná byla radostná, ale místy i dosti svízelná. Nejsme profici, proto se Vám některé pasáže mohou zdát nedokonalé, ale není to špatným úmyslem. Možná jen špatným provedením. Proto doufáme, že přivítáte největšího kladného hrdinu nedávného včerejška Mirka Dušina – chlapce, který ještě nikdy neřekl sprosté slovo, Jarku Metelku, jenž v brzké době oslaví své životní jubileum, a přesto vypadá, že ještě nevytáhl paty z puberty, Jindru Hojera – velkého obdivovatele Mirka Dušina, Červenáčka, kterému jsme jeho čepičkou zakryli poněkud vyšší čelo a konečně Rychlonožku, jenž ve svých třiačtyřiceti letech začal díky roli znovu mutovat.

Rovněž doufáme, že neodvrhnete Bratrstvo kočičí pracky – partu, která se Šípákům snaží znepríjemnit život. Herci tyto postavy přijali doslova za své a snad s výjimkou Štětináčovy zlé povahy, Bohoušovy zbabělosti a klackovitosti Dlouhého Bidla se s nimi ztotožnili i v civilním životě. (Cha cha cha, to byl jen žert)

Snažili jsme se, aby celá inscenace byla pro Vás jakýmsi listováním komiksem, abyste jednoznačně identifikovali jednotlivé postavy i celé krátké příběhy a potom třeba doma sáhli znovu po létech do své knihovničky, abyste si Rychlé šípy četbou opět oživil.

Je asi zbytečné cokoliv jiného k představení říkat. Jak se nám hra vyvedla můžete posoudit jen Vy – ctění a námi hýčkaní diváci. Dobrou zábavu a jasnou mysl i po shlédnutí naší inscenace Vám přejí Vaši ke všemu ochotní ochotníci.

Rychlonožka

OŘECHOVSKÉ DIVADLO

uvádí komedii

Jiřího Voskovce a Jana Wericha

NEBE NA ZEMI

**s hudbou pana Jaroslava Ježka
v režii pana Vlastimila Pešky**

Scéna, kostýmy a hudební aranžmá: Vlastimil Peška

Scénu vyrobila: Zdena Kloudová

Výroba kostýmů: Jitka Pešková a Marie Kozlová

Světla: Robert Křižanič

Nápověda: Marta Kubíková

OSOBY A OBSAZENÍ

JUNO – postarší bohyně.....	Ivana Černá
JUPITER staršího vzhledu.....	Zdeněk Pehal
JUPITER přetvářený do postavy CAMILIA.....	Marek Příkazký
CAMILIO.....	Marek Příkazký
MERKUR.....	Zdeněk Novotný nebo Tomáš Prosecký
VITTORIO BARTOLUS, notář.....	Petr Sekanina
AMARANTA, jeho žena.....	Petra Ryšavá
CAVERNA, velkostatkář.....	Miroslav Urban
CATASTROFA, jeho žena.....	Helena Pešková
HORACIO DARDA, kněz Jupiterův.....	Vlastimil Peška
SCIPIO CALABER, kostelník.....	Luboš Ondráček
RAKVÁŘ.....	Jaroslav Lorenc
VACCA, sousedka.....	Libuše Pehalová
CAPRA, sousedka.....	Radoslava Hadačová
GALINA, sousedka.....	Jiřina Kotvrdová
Klavíristka.....	Pavla Spurná

**Děje se na Olympu a v malém městě,
kdykoliv je vám libo.**

**Poprvé provedeno v Osvobozeném divadle
v Praze 23. září 1936.**

NĚKOLIK ŘÁDKŮ O OŘECHOVSKÉM DIVADLE ČESKÁ REPUBLIKA

Ořechovské divadlo (Ořechov je jednou z okrajových vesnic města Brna, které je správním i kulturním centrem regionu zvaného Morava) působí v letošním roce již 103. sezónu. V čele dnešního souboru stojí vynikající profesionální divadelník Vlastimil Peška, který je již víc jak třicet roků srdcem tohoto ojedinělého a vynikajícího ochotnického divadla. Soubor se pravidelně zúčastňuje českých divadelních přehlídek a zajíždí na své štace po celé České republice. O kvalitě souboru, který se věnuje výhradně veselohernímu žánru hovoří i časté hostování v zahraničí například v Anglii, Belgii, Německu, Maďarsku, Švédsku či Švýcarsku. Ze známého světového repertoáru uvedlo Ořechovské divadlo například Krále Ubu, Charleyovu tetu, Mam'zelle Nitouche, Ženitbu a další.

Ořechovské divadlo chtělo oslavit jubileum 100. výročí narození slavných českých herců, klaunů slova, dramatiků, scénáristů, textařů a spisovatelů, tedy pánů Jiřího Voskovce a Jana Wericha. (K těm se samozřejmě řadí i neodmyslitelný hudební skladatel Jaroslav Ježek.) Proto sáhlo po titulu, který sice nepatří k tvůrčím vrcholům této dvojice, ale zato se řadí mezi tituly divácky nejoblíbenější. A když oslavovat, pak především s hojnou účastí diváctva. Tedy vůbec neskrýváme, že padl los na Nebe na zemi právě pro jeho oblíbenost. V naší inscenaci se především snažíme naplnit jedno krásné rčení pana Wericha: „Divadlo je od slova dívati se“.

(Pro nás to především znamená nenudit se.)

Zda se nám to podařilo, a zda jednoduchá zápletko o chlípném Jupiterovi z bájného Olympu a dvou vykutálených šizuňcích dokáže skvěle pobavit diváky i po sedmdesáti létech od svého prvního uvedení, to ponecháváme na laskavém zvážení diváků.

herci Ořechovského divadla

STUDENTSKÝ DIVADELNÍ SPOLEK
„POD MOSTEM“ KOJETÍN

uvádí
historickou divadelní fresku

KLADIVEM I SRPEM

Námět, scénář, režie:
HANIČKA HÁSOVÁ & KUBA ŠÍREK

Zvuková projekce:
KAMČA POSPÍŠILOVÁ
Kostýmy: CO DŮM DAL
Scéna: KDO SE NECHAL

Postavy a obsazení

Úvodní hostesky:

KAROLÍNKA LÁTALOVÁ, BARUNKA OULEHLOVÁ

Předseda Otakar Kyška:

➤ **HONZÍK KRAMÁŘ** ◀

Místopředseda Gustav:

➤ **TOMČA MIKULÍČKA** ◀

Sekretářka Gertrúda:

➤ **BARČA HOUSOVÁ** ◀

Tajemník Ludvík Malý:

➤ **PAVLÍK FRANCÍREK** ◀

s. Augusta Malá:

➤ **ZUZANKA HLADÍKOVÁ** ◀

Inspektorka Ester Moráková:

➤ **SABINKA COUFALOVÁ** ◀

Opravář Josef:

➤ **MÍŠÁNEK AXAMIT** ◀

Ruska M. G. Antivopodov:

➤ **LAĎKA MINAŘÍKOVÁ** ◀

s. Jaroslav Včelaf:

➤ **HONZÍK PALIČKA** ◀

s. Tepla:

➤ **MILÁNEK LIGAČ** ◀

s. Huťská:

➤ **JANČA BALUCHOVÁ** ◀

SLOVO O SPOLKU

Jsme studenti Gymnázia Kojetín. Většina z nás studuje. Ostatní se snaží studovat.

SLOVO O NÁMĚTU

Kvalitní historická freska „Kladivem i srpem“, vzniklá na motivy našich představ o době socialistické v letech sedmdesátých, pojednává

- jak již název možná některým napověděl
- o době socialistické v letech sedmdesátých, tak jak si ji my, studenti s mlékem na bradě (a někteří i s plenami v gatích) zhruba představujeme.

SLOVO KE HŘE

Hned na úvod je nutné uvést, že toto dílo může být považováno za téměř zcela autentické

- vždyť nejméně tři (!) z účastníků našeho projektu opravdu spatřili světlo světa ještě za dob bývalého režimu, o němž hra pojednává.

Přesto se našlo dokonce hned několik nezasvěcených lidí, kteří ohodnotili naši snahu ledabylým úsměvem a pochyb plným pohledem. Zpočátku jsme to nechápali. Nechápal to Kuba, Sabina, nechápal to Honza. Ale nyní, na prahu dveří nového významného roku (2006) tu stojíme znovu, se vztyčenou hlavou a nataženou levicí...

V závěru bychom pro jistotu neměli opomenout zdůraznit, že záměrem této satiry není vysmívání se jakémukoliv politickému názoru, ani stylu oblékání kteréhokoliv občana, ale pouze pobavení sebe a s trochou štěstí i diváků...

DIVADLO KORÁB BRNO

**uvádí
oblíbenou pohádku**

PTÁK OHNIVÁK A LIŠKA RYŠKA

**Hrají
RADIM KORÁB
PETRA KLÍMOVÁ**